

Eino Leino: Nokturno (přel. Viola Čapková)

Hlas polního ptáka tiše připlul k uším
úplněk se houpe nad vrcholky klasů
na dně letní noci vlastní štěstí tuším
kouř v údolí voní trávou zašlých časů.
Pláč a smích a vzdech má píseň nepřinese.
Ukaž bloudícímu cestu v temném lese
nachový dech mraků až v nich slunce vzplane
modré horské větry k spánku zkolébané
vůni zimolezu vodní kouzla sní
pak se teprve mé srdce rozezní.

Zpívám tobě, kterou si mé srdce vysní
panno z letní trávy, jsi má tišitelka.
Nepřestal jsem věřit, má víra je písni
je jak svěží věnec, bujná mladá znělka.
Bludičko mých scestí, mám teď dobrou vílu
tuším v dálce horu a v ní zlatou žílu
moje žití kreslí stále užší kruhy,
čas se zastavil a setřel staré dluhy
potácím se v šeru padám, ale věřím
že má cesta vede k otevřeným dveřím.